

GİRİŞ

Ülkemizde cumhuriyet tarihinin en derin krizi yaşanmaktadır. Kriz toplumsal, ekonomik, siyasi ve kültürel her alanda kendini göstermektedir. Dünyadaki gelişmelerden doğru, bir kere daha yukardan aşağıya ve uluslararası sermayenin yeni yönelimlerinin doğrudan bir uzantısı olarak "yeniden yapılanma", "liberalleşme", "özelleştirme" akımları gündeme geliyor. Türkiye'nin ekonomik ve siyasi yapılanmaları cumhuriyet tarihi boyunca meydana gelen değişimler, kendi içsel dinamiklerinin yanısıra ve esas olarak, içinde yer aldığı emperyalist-kapitalist sistemin yeni sömürge siyasetlerinin bir ürünü olarak ortaya çıkmıştı. Bugünde ortaya çıkan "değişim" söylemlerinin arkasında aynı şekilde uluslararası-emperyalist sermayenin yeni yönelimleri yatmaktadır.

Bugün egemen güçlerin, işçilere, kamu çalışanlarına ve tüm emekçilere, emperyalizm güdümlü ekonomik ve siyasal tahakkümünün alabildiğine yoğunlaştığı bir Türkiye'de yaşıyoruz.

Kamu çalışanlarının yaşama ve çalışma koşulları iktidar tarafından, istemler, ihtiyaçlar gözetilmeden tek taraflı belirleniyor. Kazanılmış bir hak noktasına gelen kamu çalışanlarının sendikalar hakları yok sayılıyor.

Gericiilik ve ırkçılık devlet destekli ve sistemli olarak topluma dayatılıyor. Gözaltında kaybolanlar, yargısız infazlar ve Gaziosmanpaşa'da olduğu gibi katliamlarla Türkiye kör bir karanlığa götürülmek isteniyor.

Kürt halkının en temel insani hakları yok sayılıyor. Sorunun demokratik ve barışçı çözümünün önü tıkanıyor. Adına ister "düşük yoğunluklu savaş" ister "savaş" densin Doğu ve Güneydoğu'da var olan durum, toplumsal yaşamımızın ekonomik ve sosyal boyutlarında derin yaralar açıyor.

Ekonomik-politik alanda bunlar yaşanırken, sosyal, kültürel alanda yolsuzluk, rüşvet, sahtekarlık kanıksatılıyor, bireycilik, köşe dönmeçilik, ırkçı-maganda-yoz kültür egemen hale getiriliyor.

Kısacası sermaye, sömürü, soygun ve talanda serbestleşirken, emekçiler ve toplumun diğer kesimleri, suskunluğa, teslimiyete zorlanıyor.

Kamu Çalışanları Mücadelesinde EĞİTİM-SEN

Eğitim emekçileri her dönemde ve en zor koşullarda kendilerine özgü örgütlenme ve mücadele hedeflerini mücadele araçlarını yaratmışlardır.

TÖDMF, TÖS, TÖB-DER, EĞİT-DER, EĞİTİM-İŞ EĞİT-SEN, mücadelenin tarihsel sürecinde yaratılan örgütlerdir. İnsan onuruna ve mesleğimize yaraşır bir yaşam için, ekonomik, demokratik haklara sahip olma, eğitim sistemimizin demokratik, laik, bilimsel bir içeriğe kavuşmasını sağlama ve toplumun bütün bireylerinin eğitim olanaklarından eşit olarak yararlanmasını savunma, ülkemiz toplumsal yaşamında varolan haksızlıklara, olumsuzluklara karşı çıkma, iyiden güzelden haklıdan yana tavır koyma, toplumsal bilincin emekten, demokrasiden yana oluşmasına katkıda bulunma, dünden bugüne taşınan mücadelenin özü olmuştur. Bu onurlu mücadelenin bugünkü örgütsel ifadesi ise EĞİTİM-SEN'dir.

Eğitim emekçileri 12 Eylül faşizminin yoğun baskılarının ve kısımlarının getirdiği dağınıklığı 1986'da ABECE Dergisi girişimiyle aşmaya başlamışlardır. Bu noktadan hareketle 1988'de kurdukları EĞİT-DER ile örgütlü mücadeleye yeniden girişerek önlere grevli, toplu sözleşmeli sendika hedefini koymuşlar ve tabanda yoğunlaştırdıkları tartışmalar, çalışmalar sonucu sendikalarını kurmuşlardır.